

Odborné stanovisko podľa § 1 ods. 2 písm. f) zákona č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva v znení neskorších predpisov

Vážená pani,

Slovenskému národnému stredisku pre ľudské práva (ďalej ako „Stredisko“) ste dňa 19. októbra 2021 doručili podnet, v ktorom sa na Stredisko obraciate vo veci diskriminácie vyplývajúcej z existencie hmotnoprávnej úpravy, ktorá ustanovuje podmienky nároku na vdovský dôchodok.

V zmysle § 1 ods. 2 písm. f) zákona o zriadení Strediska¹, Stredisko vydáva odborné stanoviská vo veciach dodržiavania zásady rovnakého zaobchádzania podľa antidiskriminačného zákona.² Stredisko vydáva v predmetnej veci nasledovné odborné stanovisko.

Z obsahu podnetu

Vo Vašom podnete uvádzate, že ako vdova a matka jedného dieťaťa, sa cítite diskriminovaná z dôvodu legislatívneho zakotvenia podmienok nároku na vdovský dôchodok. Vdovský dôchodok ste poberali počas jedného roka od smrti manžela. Po uplynutí tohto obdobia, keďže ste matkou len jedného dieťaťa, Vám výplata vdovského dôchodku bola pozastavená.

Postup Strediska vo veci

Stredisko sa vo veci obdobného podnetu obrátilo v marci 2021 s otázkami na Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR (ďalej ako „MPSVR SR“). MPSVR SR vo svojej odpovedi uvádza, že účelom vdovského dôchodku je prispieť žene k vyrovnaniu životnej úrovne bezprostredne po zániku manželstva v dôsledku úmrtia manžela a za určitých ustanovených podmienok čiastočne kompenzovať stratu jeho príjmu. Nárok na vdovský dôchodok trvá počas jedného roka od smrti manžela. Po uplynutí tohto obdobia trvá nárok na jeho výplatu, ak existuje alebo nastane sociálna udalosť, ktorá podstatne ovplyvňuje sociálnu situáciu vdovy. V takomto prípade sa nárok na výplatu vdovského dôchodku obnoví po uplynutí jedného roka od smrti manžela pri splnení zákonom ustanovenej podmienky v ktoromkoľvek období bez časového obmedzenia.

---

¹ Zákon č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva v znení neskorších predpisov.

² Zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „antidiskriminačný zákon“) v znení neskorších predpisov.

V zmysle odpovede MPSVR SR možnosť obnovy nároku na výplatu vdovského dôchodku na základe podmienok v písm. c) a d) bola zakomponovaná do zákona o sociálnom poistení 1. augusta 2006 s cieľom podporiť viaceré vdovy, nakoľko im ich absencia spôsobovala výrazné zhoršenie podmienok nároku na vdovský dôchodok.

MPSVR SR k namietanému nesúladu § 74 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o sociálnom poistení“) s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej ako „Ústava SR“) argumentujúc diferencovanými podmienkami nároku na výplatu vdovského dôchodku v závislosti od vychovaných detí a veku vdovy má za to, že uvedený stav nezakladá porušenie princípu rovnosti a princípu nediskriminácie.

Právny rámec

Vdovský dôchodok je dôchodková dávka, ktorá sa za podmienok ustanovených zákonom o sociálnom poistení poskytuje zo starobného poistenia alebo z invalidného poistenia. Účelom vdovského dôchodku je zabezpečiť vdove príjem v prípade úmrtia jej manžela. **Podmienky nároku na vdovský dôchodok a nároku na vdovecký dôchodok upravuje § 74 zákona o sociálnom poistení.**

Nárok na výplatu vdovského dôchodku po dobu jedného roka od smrti manžela má každá vdova. Po uplynutí tohto jedného roka zaniká iba nárok na výplatu vdovského dôchodku, samotný nárok na vdovský dôchodok však trvá aj naďalej. Po uplynutí jedného roka nárok na výplatu trvá iba vtedy, ak vdova spĺňa niektorú z nasledujúcich podmienok:

- stará sa aspoň o jedno nezaopatrené dieťa³, ktoré má po zomretom rodičovi nárok na sirotsky dôchodok alebo ktoré bolo v rodine zomretého vychovávané (t. j. vlastné dieťa vdovy, osvojené dieťa vdovy alebo dieťa, ktoré bolo rozhodnutím príslušného orgánu

³ Na účely dôchodkového poistenia sa za nezaopatrené považuje dieťa

- **do skončenia povinnej školskej dochádzky** (povinná školská dochádzka končí uplynutím školského roku, v ktorom dieťa absolvovalo desiaty rok školskej dochádzky, najneskôr však uplynutím školského roku, v ktorom dovŕšilo 16 rokov veku),
- **v období od skončenia povinnej školskej dochádzky do dosiahnutia 26. roku veku, ak**
  - sa sústavne pripravuje na povolanie,
  - sa nemôže sústavne pripravovať na povolanie ani vykonávať zárobkovú činnosť z dôvodu choroby alebo stavu, ktoré si vyžadujú osobitnú starostlivosť podľa zákona,
  - je neschopné sústavne sa pripravovať na povolanie alebo vykonávať zárobkovú činnosť pre svoj dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav (zdravotný stav dieťaťa na uvedený účel posudzuje posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne).

Na účely dôchodkového poistenia sa za **nezaopatrené nepovažuje** dieťa, ktoré

- sa síce štúdiom sústavne pripravuje na povolanie, ale už získalo vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a bol mu priznaný akademický titul, alebo
- je poberateľom invalidného dôchodku z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %.

počas trvania manželstva vdove alebo zomretému manželovi zverené do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov),

- je invalidná z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %,
- vychovala aspoň tri deti (táto podmienka sa uplatňuje najskôr od 1. augusta 2006)
- dovŕšila vek 52 rokov a vychovala dve deti (táto podmienka sa uplatňuje najskôr od 1. augusta 2006)
- dovŕšila dôchodkový vek.⁴

Za výchovu dieťaťa na tieto účely sa považuje výchova dieťaťa od jeho narodenia až po dosiahnutie plnoletosti (t.j. do dosiahnutia 18 rokov veku, prípadne do dňa uzavretia manželstva, ak dieťa uzavrelo manželstvo skôr).

Ak vdove zanikne nárok na výplatu vdovského dôchodku, pretože prestane spĺňať podmienku starostlivosti o nezaopatrené dieťa alebo prestane byť invalidná z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %, a neskôr, s odstupom času, začne niektorú z týchto podmienok znovu spĺňať, nárok na výplatu vdovského dôchodku jej vznikne znovu.

Uvedené podmienky sa nevzťahujú na nárok na výplatu vdovského dôchodku priznaného podľa § 293dm ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení od 1. januára 2016, t. j. na vdovu, ktorej manžel zomrel pred 1. januárom 2004.

Stredisko uvádza, že možnosť obnovy nároku na výplatu vdovského dôchodku na základe podmienok v písm. c) a d) bola do zákona o sociálnom poistení doplnená 1. augusta 2006. Už o rok na to, sa v právnej úprave obnovy nároku na výplatu vdovského dôchodku v bode 48 vládneho návrhu zákona (tlač 386)⁵ v § 74 ods. 3 navrhovalo vypustenie písm. c) a d), t. j. vypustenie dvoch podmienok nároku na výplatu vdovského dôchodku a vdoveckého dôchodku. V novelizačnom bode 48 sa navrhovalo vypustiť tieto písmená z uvedeného ustanovenia, a teda vypustiť zohľadňovanie výchovy aspoň troch detí a dovŕšenie 52 rokov veku pri výchove dvoch detí pri nároku na vdovský/vdovecký dôchodok po uplynutí jedného roka od smrti manžela/manželky. Tento bod vládneho návrhu zákona (tlač 386) bol počas rokovania v Národnej rade Slovenskej republiky v druhom čítaní vypustený na základe schváleného pozmeňovacieho návrhu posl. I. R. Zákon bol schválený teda v podobe, keď hmotnoprávna úprava nároku na vdovský/vdovecký dôchodok bola napokon ponechaná v pôvodnom rozsahu a tieto podmienky nároku sú zachované dodnes (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, PL. ÚS 11/08-104 zo dňa 30. júna 2010).

---

⁴ § 74 ods. 3 písm. a) – e)

⁵ Dostupné na: <https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=266559>

Ústavou SR garantované **právo na primerané hmotné zabezpečenie** v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj **pri strate živiteľa**, podrobnejšie upravuje zákon o sociálnom poistení, ktorý explicitne vymedzuje podmienky vzniku nároku na vdovský/vdovecký dôchodok, ako aj podmienky nároku na výplatu vdovského/vdoveckého dôchodku.

Všeobecný princíp rovnosti, ako aj antidiskriminačný normatív, sú zakotvené v **Ústave SR v čl. 12 ods. 1 (všeobecný princíp rovnosti)⁶ a v čl. 12 ods. 2 (normatív zákazu diskriminácie)⁷**. Ustanovenie čl. 12 ods. 2 Ústavy SR má všeobecný, deklaratívny charakter a nie charakter základného ľudského práva a slobody. Jeho použitia je možné sa dovolávať len v spojitosti s ochranou konkrétnych základných práv a slobôd uvedených v Ústave SR.⁸ Relevantným v posudzovanom prípade je čl. 39 ods. 1 Ústavy SR.

V zmysle čl. 39 ods. 1 Ústavy SR majú občania **právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe** a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa.

Čl. 39 Ústavy SR je ústavnou normou, ktorá garantuje základné práva v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy SR. Všetkých základných práv priznaných čl. 39 Ústavy SR sa možno domáhať iba v medziach zákonov, ktoré vykonávajú ustanovenia čl. 39 Ústavy SR.⁹ V zmysle čl. 51 ods. 1 Ústavy SR, domáhať sa práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

V posudzovanom prípade je zásadnou právnou úpravou ustanovujúca podmienky nároku na vdovský dôchodok obsiahnutá v § 74 ods. 3 zákona o sociálnom poistení.

Právne posúdenie

Zákony musia rešpektovať princíp rovnosti – k rovnakým situáciám musia pristupovať rovnako a k odlišným odlišne a zaručovať rovnosť s ohľadom na akékoľvek dôvody prípadnej diskriminácie. Zákonná úprava, ktorá zvýhodňuje určitú skupinu osôb, nemôže byť len z tohto dôvodu označená za takú, ktorá porušuje princíp rovnosti. Zákonodarca však musí zvážiť, či je

⁶ Čl. 12

(1) *Ľudia sú si slobodní a rovní v dôstojnosti a v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.*

⁷ Čl. 12

(2) *Základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmysľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.*

⁸ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 17/1999, zo dňa 22. septembra 1999. Dostupné na: https://www.ustavnysud.sk/ussr-intranet-portlet/docDownload/e9e602ec-81fb-4b4a-ac19-6e1f1c087f86/Rozhodnutie%20-%20N%C3%A1lez%20I.%20%C3%9AS%2017_99.pdf

⁹ DRGONEC, J., Ústava Slovenskej republiky, komentár, 2. vydanie, Heuréka 2007, Šamorín.

dôvod na takéto zvýhodnenie, čo je jeho cieľom a medzi takýmto cieľom a v zákone zakotveným zvýhodnením musí byť vzťah primeranosti - proporcionality.¹⁰ Zákonnodarca je v rámci svojej normotvornej činnosti výrazne limitovaný, a to práve obsahom ľudských práv, pričom má povinnosť zaistiť súlad právnej úpravy s ľudskými právami tak, ako sú vymedzené v záväzných vnútroštátnych a medzinárodných prameňoch práva. Princíp proporcionality však nedisponuje absolútnou povahou, len aproximatívnu. V konkrétnom individuálnom prípade je tak úlohou súdov kolizujúce princípy vyvažovať.

Stredisko zdôrazňuje, že nenahrádza činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky. K právnomu posúdeniu uvedenej veci pristúpilo v nadväznosti na výkon svojho mandátu hodnotiacej a monitorovacej národnej ľudskoprávnej autority.

Pri posudzovaní porušenia zákazu diskriminácie sa Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre priklonil k rozhodovacej praxi Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej ako „ESLP“), v rámci ktorej sa ustálil **test slúžiaci posudzovaniu zákazu diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd**.¹¹

Výsledkom testovania predchádza hľadanie odpovede na niekoľko otázok, konkr. či:

1. došlo k vyčleneniu porovnateľného jednotlivca alebo skupiny hlavne vo väzbe alebo v spojitosti s výkonom základných práv a slobôd;
2. a to na základe kvalifikovaného kritéria alebo podobného neospravedliteľného dôvodu;
3. pričom vyčlenenie je na príťaž jednotlivcovi alebo skupine;
4. a uvedené vyčlenenie nemožno ospravedlniť, pretože buď absentuje dôvod ospravedlnenia (verejný, legitímny záujem), alebo ide o neprimeraný, neproporcionálny zásah.

Prvým kritériom je **identifikácia komparátora**, t. j. osoby alebo skupiny osôb, ktoré sú v porovnateľnej situácii vo vzťahu k dotknutej osobe či skupine osôb. Znenie § 74 ods. 3 zákona o sociálnom poistení explicitne vymenúva skupiny žien, ktorým sa vdovský dôchodok poskytuje po uplynutí jedného roka. Takáto formulácia zakladá existenciu piatich skupín osôb. Relevantnými vo vzťahu k posudzovanému prípadu sú vdovy, ktoré **dovršili vek 52 rokov a vychovali dve deti** (kumulácia dvoch podmienok - veku a počtu vychovaných detí) v porovnaní so ženami, ktoré **dovršili vek 52 rokov a vychovali jedno dieťa**.

Vdovský dôchodok je úzko spätý so sociálnou udalosťou - stratou živiteľa rodiny. Účelom tejto dávky je vo väčšine prípadov zabezpečiť pozostalé ženy peňažným plnením v dôsledku straty živiteľa rodiny. Sociálnou udalosťou podmieňujúcou poskytovanie tejto dávky je teda smrť živiteľa rodiny. Ide o sociálnu udalosť, pri ktorej sa uplatňujú základné funkcie dôchodkového

¹⁰ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 21/2000 zo dňa 15. novembra 2000.

¹¹ Dostupné na: https://www.echr.coe.int/Documents/Convention_SLK.pdf

systému. Primárnou funkciou dôchodkového systému, ako systému sociálnej ochrany, je ochranná funkcia jednotlivca a určitých sociálnych skupín, redistributívna funkcia zameraná na zmiernovanie rozdielov medzi jednotlivcami alebo sociálnymi skupinami, homogenizačná funkcia smerujúca k zmiernovaniu sociálnych rozdielov a neodôvodnených rozdielov a stimulačná funkcia podporujúca hospodársku politiku vhodným stimulovaním jednotlivcov.¹²

Východiskovým bodom hodnotenia je teda povaha vdovského dôchodku, keďže ide o kľúčový prvok pri definovaní skupín, ktoré by sa mali porovnávať. Je nepochybné, že povaha vdovského dôchodku je rovnaká bez ohľadu na to, koľko detí žena vychovala, keďže prvoradá je finančný charakter tejto dávky. Na základe uvedeného možno tvrdiť, že **ženy, ktoré dovърšili 52 rokov a vychovali dve deti a ženy, ktoré dovърšili 52 rokov a vychovali jedno dieťa, sa nachádzajú v porovnateľnej situácii.**

Z pohľadu druhého kritéria, chráneného dôvodu diskriminácie, **právna úprava znevýhodňuje skupinu žien z dôvodu počtu vychovaných detí. Tento dôvod je možné subsumovať pod chránený dôvod iného postavenia.** Podradiť pod motív iného postavenia možno rozlišovacie kritériá tak objektívnej, ako aj subjektívnej povahy, ktoré sú buď priamo povahou spojené s explicitne vymedzenými chránenými dôvodmi, alebo predstavujú taký dôvod, na základe ktorého nemožno dospieť k racionálnemu záveru o zákonnosti menej priaznivého zaobchádzania. Napriek tomu, že počet vychovaných detí, nie je spojený s vrodenu vlastnosťou človeka, možno ho považovať za následok osobnej voľby jednotlivca.¹³ Identifikácia kvalifikovaného kritéria tak prezumuje naplnenie druhého bodu testu diskriminácie.

Stredisko dodáva, že tak na národnej, ako aj na nadnárodnej úrovni neexistuje ustálená rozhodovacia prax súdnych autorít, ktorá by poskytovala ucelený a jednotný výklad obsahu chráneného dôvodu iné postavenie. Z toho dôvodu je pri právnej analýze skutkových okolností prípadu možného porušenia zákazu diskriminácie nevyhnutné posudzovať individuálne okolnosti prípadu, a to najmä vo vzťahu k prípadnému podradeniu konkrétnych okolností pod chránený dôvod iné postavenie.¹⁴

Tretím kritériom testu proporcionality je posúdenie vzniku ujmy, a teda či je jednotlivcovi alebo skupine osôb právna úprava na práťaž. Ujma v posudzovanom prípade je vyjadriteľná v peniazoch a vzniká ako priamy následok súčasnej právnej úpravy. **Skutočnosť, či sa žena**

---

¹² GREGOROVÁ, Z.: Důchodové systémy. I. vyd. Brno, Masarykova univerzita, 1998. Acta Universitatis Brunensis Iuridica.

¹³ Pozri napríklad rozhodnutie Engel a ďalší. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti uviedol, že dôvody diskriminácie sú vymedzené iba demonštratívne, čo vyplýva zo slovného spojenia „na akomkoľvek dôvode“ („any ground such as“).

¹⁴ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 1/2012 z 3. júla 2013, dostupné na: https://www.ustavnysud.sk/docDownload/39b3bf92-43fb-45cf-8bf1-1430b6ed891a/%C4%8D.%203%20-%20PL.%20%C3%9A%201_2012.pdf

venovala výchove jedného alebo viacerých detí, by jej nemala byť na ujmu z dôvodu, že vdovský dôchodok primárne slúži samotnej žene a nie deťom. Tie majú za splnenia zákonných podmienok nárok na sirotský dôchodok, ktorého účelom je zabezpečiť sirote príjem v prípade úmrtia jej rodiča alebo osvojiteľa. Je teda nespochybniteľnou skutočnosťou, že súčasná právna úprava zapríčiňuje majetkovú ujmu ženám, ktoré vychovali len jedno dieťa.

Predmetom štvrtého bodu testu diskriminácie je posúdenie, či nie je možné vyčlenenie jednotlivca, prípadne skupiny ospravedlniť, pretože buď absentuje dôvod ospravedlnenia (verejný, legitímny záujem), alebo ide o neprimeraný, neproporcionálny zásah. Zákonodarca môže jednej skupine osôb priznať viac práv, prípadne uložiť viac povinností ako inej skupine osôb iba v prípade, ak je to odôvodnené verejnými hodnotami a ak pri ustanovení práv a povinností zákonodarca nepostupoval so zjavnou svojvôľou.¹⁵ Za diskriminačnú úpravu však možno považovať takú úpravu, ktorá rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom takýto postup zákonodarca nemôže alebo ani nevie rozumne odôvodniť legitímnym cieľom a tým, že tento cieľ sa musí dosahovať práve zvoleným legislatívnym riešením.¹⁶

Pri posudzovanej právnej úprave je teda potrebné sledovať legitímny cieľ. Nestačí však tento cieľ sledovať, ale zvolená úprava musí objektívne smerovať aj k realizácii cieľa. Stredisko konštatuje, že podmienky, ktoré vyplývajú zo súčasnej platnej a účinnej legislatívy týkajúcej sa nároku na vdovský dôchodok nemožno ospravedlniť. Výška odvodov v prípade zosnulých manželov je rovnaká bez ohľadu na to, koľko detí vychovali. **Stanovenie podmienky výchovy dvoch detí nemá žiadne opodstatnenie a nie je zřejmý žiaden legitímny cieľ, ktorý by túto diferenciáciu odôvodňoval. Za legitímne možno považovať len stanovenie vekovej hranice ženy a s ohľadom na počet vychovaných detí túto vekovú hranicu určiť,** a to v závislosti od dosiahnutej úrovne sociálneho rozvoja krajiny.

Stredisko dopĺňa, že vláda SR sa v programovom vyhlásení zaviazala ***zaviesť spravodlivosť a upraviť podmienky poskytovania vdovského dôchodku.*** V rámcovom pláne legislatívnych úloh vlády SR na roky 2020-2024, ktorý vychádza z programového vyhlásenia je stanovená úloha ***„Zavedenie spravodlivosti úpravou podmienok poskytovania vdovského dôchodku“.***

Záver

Stredisko v odbornom stanovisku primárne posudzovalo súčasné znenie zákona o sociálnom poistení, ktoré neobsahuje úpravu ohľadom nároku žien, ktoré sú matkami jedného dieťaťa, na vdovský dôchodok po jednom roku od smrti manžela.

¹⁵ DRGONEC, J.: Ústava Slovenskej republiky. Teória a prax. 2. prepracované a doplnené vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2019.

¹⁶ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 21/2000 zo dňa 15. novembra 2000.

Stredisko na základe vyššie uvedenej argumentácie konštatuje, že ustanovenie zákona o sociálnom poistení, je v rozpore s Ústavou SR a predstavuje porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 39 ods. 1 Ústavy SR.

Stredisko záverom poznamenáva, že predmetné odborné stanovisko sa primerane vzťahuje aj na vdovecké dôchodky mužov. Súčasná platná a účinná legislatíva sa však vo väčšej miere týka žien. Podľa údajov Sociálnej poisťovne z júla 2021 bol počet vyplatených vdovských dôchodkov v tomto mesiaci na úrovni 287 045, pričom počet vyplatených vdoveckých dôchodkov bol na úrovni 49 520.

Súčasne sa odborné stanovisko primerane vzťahuje aj na vdovské dôchodky žien, ktoré nevychovali žiadne dieťa, avšak s prihliadnutím na stanovenie vekovej hranice pri obnovení nároku na výplatu vdovského dôchodku.

S pozdravom

PhDr. Silvia Porubánová
výkonná riaditeľka